

Arrest

nr. 236 126 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 30 september 2019 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 april 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over het voorwerp van het beroep

1. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 238 823 en 238 841 [...] worden samen opgeroepen en behandeld.

De voorzitter wijst erop dat het inreisverbod met een geldingsduur van drie jaar dat wordt aangevochten in de zaak 238 823 slechts drie dagen later werd gevolgd door het inreisverbod met een duur van acht jaar dat wordt aangevochten in de zaak 238 841, zodat – mede gelet op de door geen van beide partijen betwiste vaststelling dat inreisverboden niet cumulatief kunnen worden opgelegd – de vraag rijst of de

verwerende partij door middel van haar meest recente beslissing de eerdere genomen beslissing impliciet heeft ingetrokken. Daarnaast wijst zij er de verwerende partij op dat zij in haar nota's het standpunt lijkt in te nemen dat beide inreisverboden wel naast elkaar blijven bestaan. De verwerende partij repliceert dat ze dit laatste standpunt ook heeft opgemerkt maar hierover geen verdere verduidelijking kan verschaffen en besluit dat ze zich gedraagt naar de wijsheid voor wat betreft de door de voorzitter opgeworpen vraag naar een impliciete intrekking. De verzoekende partij stelt dat zij zich kan vinden in de zienswijze van een impliciete intrekking en erkent dat haar belang bij het beroep in de zaak 238 823 telooft indien deze intrekking effectief wordt vastgesteld."

2. Op 30 september 2019 legt de verwerende partij een inreisverbod van drie jaar op, zijnde de thans bestreden beslissing. Drie dagen later, op 3 oktober 2019, treft de verwerende partij een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van acht jaar. Dit inreisverbod maakt het voorwerp uit van een annulatieberoep met nr. 238 841, dat werd verworpen bij arrest nr. 236 125 van 28 mei 2020. Door het opleggen van het inreisverbod van acht jaar, is het thans bestreden eerdere inreisverbod van drie jaar impliciet doch zeker ingetrokken. Wanneer de overheid, zonder daartoe gedwongen te zijn, op grond van een nieuw onderzoek een nieuwe beslissing neemt, moet zij worden geacht haar eerste beslissing impliciet te hebben ingetrokken en te hebben vervangen door die nieuwe beslissing, die een nieuwe uiting van haar wil uitmaakt (cf. RvS 25 juni 2009, nr. 194.637). Het staat de verwerende partij vrij om, ter gelegenheid van het treffen van een nieuwe beslissing tot verwijdering, een nieuw inreisverbod op te leggen *"waarin alle strafrechtelijke inbreuken van verzoeker in kaart worden gebracht"*, *"waardoor de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing kon verlegd worden naar artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet"* (uittreksel uit de nota in de zaak met rolnummer 238 841), doch het eerdere inreisverbod van drie jaar kan niet blijven bestaan naast het nieuwe inreisverbod van acht jaar. Van verzoeker kan niet worden verwacht dat als hij het land vrijwillig of gedwongen verlaat, hij tegelijkertijd drie jaar en acht jaar dient weg te blijven van het Schengengrondgebied. Nergens in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen leest de Raad dat inreisverboden cumulatief kunnen worden opgelegd. De verwerende partij stelt zelf in haar nota in de zaak met rolnummer 238 841 dat de inreisverboden niet kunnen worden gecumuleerd: *"Het is dus niet zo dat er de facto een inreisverbod van 11 jaar zou gelden (bijvoorbeeld 3 jaar + 8 jaar)"*. De Raad ziet dan ook niet in hoe beide inreisverboden naast elkaar kunnen bestaan, ook al hebben ze een verschillende feitelijke en wettelijke grondslag alsook verschillende duurtijden. De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar ze in haar nota in de zaak met rolnummer 238 841 opwerpt: *"De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te duiden dat het inreisverbod van 30.09.2019 (duur van 3 jaar) en het inreisverbod van 03.10.2019 (duur van 8 jaar) naast elkaar bestaan, en dus ingaan op hetzelfde ogenblik, zonder dat deze gecumuleerd worden."* De verwerende partij stelt, ter terechtzitting geconfronteerd met haar nota in de zaak met rolnummer 238 841 trouwens zelf dat zij het ook een vreemd standpunt vindt dat de inreisverboden niet worden gecumuleerd maar wel naast elkaar blijven bestaan maar dat ze hierover geen verdere verduidelijking kan verschaffen, waarna ze zich finaal gedraagt naar de wijsheid.

3. Het beroep is, door de impliciete intrekking van de bestreden beslissing zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA